

[Inger Gautier Schmit.]

normale Højde, saaledes at den højtærede Finansminister trods de store Afgifter ikke i mindste Maade behøver at frygte, at hans Budget ikke kommer til at holde paa dette Omraade.

Ministeren sluttede sine Udtalelser med den klare Tilføjelse: det fremgaar af disse Tal, at Befolkningens Forbrug af stærke Drikke ligger betydeligt over Forbruget før Krigen til Trods for de stærkt stigende Skatter. Jeg er glad ved den højtærede Ministers stærke Understregning heraf. Ingen kan saaledes være i Tvivl om, at det danske Folks Forbrug til Trods for den stærkt stigende Beskatning — en af Hovedkilderne paa Finansloven efterhaanden, desværre — er tiltaget ganske enormt. Det maa jo staa i Forbindelse med hele Befolkningens Mentalitet og Maade at leve sit Liv paa, søge sin Glæde, og jeg kan næsten sige søge sin Forlystelse og Opmuntring. Noget andet er, om det i det lange Løb er en Form for Livsnydelse, som er heldig og ønskelig, om der ikke her alligevel er et Omraade, hvor man kunde tænke sig, at det var bedre, om Forbruget blev nedsat. Paa Baggrund af disse store Tal virker det ejendommeligt paa mig, naar Finansministeren paa sin Finanslov har nedskaaet Bevillingen til Støtte for Afholdsarbejdet her i Landet. Naar den højtærede Finansminister netop har understreget det overordentlig store Forbrug af Spiritus, synes jeg, den logiske Følge maatte være den, at han sagde til sig selv: jeg erkender, at der er et meget stærkt stigende Forbrug af Spiritus, og jeg maa betragte det som uheldigt for det danske Folks Sundhed, og derfor finder jeg Anledning til at foreslaa Tinget et meget stærkt forøget Tilskud til Afholdsarbejdet her i Landet. Men den Bevilling, som den tidligere Minister havde tænkt sig paa dette Omraade, er tværtimod blevet nedskaaet med 15 000 Kr. Jeg synes, at de 70 000 Kr., som man har tænkt sig at yde til dette Arbejde, staar i meget daarligt Forhold til de Indtægter, som Finansministeren har paa de stærke Drikke, og jeg kunde ønske, at Ministeren kunde lade sig bevæge til at bringe disse Tal i et mere rimeligt Forhold til hinanden. Nu ved jeg godt, at den højtærede Minister fremhævede Besparelsestendensen, og den er jeg meget villig til at imødekomme, naar det blot er paa rigtige Omraader, man sparer. Men naar han sparer paa et Sted, hvor man absolut ikke bør spare, vil jeg dog henstille til Ministeren igen at tage under Overvejelse, om den Nedskaering, der har fundet Sted, ikke er kommet paa et forkert Sted. Det er jo

kun Smaaapenge, der er Tale om, i Modsetning til de kolossale Summer, der gives ud til stærke Drikke, og mon ikke det i det lange Løb vil betale sig for det danske Folk at bruge nogle flere Tusinde Kroner eller flere Hundrede Tusinde Kroner, saadan som man gør det i Finland, Norge og Sverige, til et langt dybere gaaende og mere vidtrækkende Oplysningsarbejde over for den opvoksende Slægt i Retning af, hvilken skadelig Indflydelse Drikkeriet har paa Befolkningens Sundhed og Moral. Jeg tror sandelig, de Penge vilde være nogle af de bedst anvendte Penge af dem, vi bevilger. Jeg synes umuligt, det kan blive ved med at gaa med det stærkt stigende Forbrug, og hvorledes kan det ændres, uden at vi sætter ind med et kraftigt Undervisnings- og Oplysningsarbejde i Retning af, at et overdrevent Forbrug af Spiritus ikke er heldigt for Befolkningens Sundhed og de forskellige Hjemms lykkelige Trivsel?

Der er noget, der hedder Børneforsorg her i Danmark, et Omraade, som i mangfoldige Aar havde, kan jeg sige, en noget krank Skæbne. Hele den danske Børneforsorg begyndte i Begyndelsen af Aarhundredet paa privat Initiativ; saa tog Staten fat med sin Lovgivning i 1905, den blev udvidet i 1922 og er ført videre i det Afsnit under Socialreformen, der hedder Offentlig Forsorg. Det er altsaa ikke et Arbejde af nyere Dato, og man skulde derfor tro, at Børneforsorgen i Danmark havde fundet en saadan Form, at man kunde sige, at man havde fundet det helt rigtige. Det vilde være ønskeligt, om Børneværnene, der praktiserer Børneforsorgen, indtog en saadan Plads i Folks Bevidsthed, at de var ombølget af Sympati, men naar man skal være ganske ærlig — jeg har fra min Virksomhed inden for Landsnævnet for Børneforsorg haft Lejlighed til at iagttage dette —, saa maa man sige, at Børneværnene absolut ikke er populære, tværtimod. Der er Mennesker og Foreninger, og jeg kan ogsaa sige en vis Del af Pressen, som ser sin Interesse i at udtrykke en vis Mistillid til, hvad der foregaar inden for dansk Børneforsorg. Jeg maa i høj Grad beklage dette. Med mit Kendskab til en Mængde af de Mennesker, der arbejder inden for dansk Børneforsorg, maa jeg sige, at de arbejder med stor Interesse for og Kærlighed til Sagen rundt omkring paa de mange Hjem og Institutioner, vi har Landet over, og dissers Tal øges jo for hvert Aar; der gaar. Denne Uvilje, kan jeg næsten sige, viser sig navnlig over for Børneværn og Børnenævnet, naar Børnene bliver fjernet fra deres Forældre,